

חנוך גליצנשטיין

“אלבומים אמנותיים” * / הארץ / 31.1.64

חשיבותו של הפסל חנוך גליצנשטיין (1870-1942) אינה רק חשיבות של אמן שהשכיל בכישרונו לקבוע עובדות פלסטיות במסגרת סגנון אישי מגובש, אלא במידה לא פחותה, חשיבות של מחדש ומורה דרך. ללא כוונה להיות מחדש, הגיע חנוך גליצנשטיין בדרכו האמנותית הארוכה והמעמיקה להישגים מעבר למשקלם הסגולי האמנותי כשלעצמו, שהשפיעו ועזרו לעצב את גישתם של פסלים רבים אחרים.

רגשות עזים, המתפרצים ממעמקים בכוח ודבקות, באו לכלל ביטוי דרך אזמלו של גליצנשטיין, שהעיר מגוש החומר הגולמי דמויות נפילים רדומות בנפשו. גם בסבלן ובייאוש נחונו דמויותיו של גליצנשטיין בכוח היונק ממעיינות שלווה במעבר לסבל ובפשטות קמאית וישירה. באלבום תצלומי הפסלים והרישומים שיצא זה עתה לאור, אפשר למצוא חלק מהיפות ביצירותיו של פסל מחונן זה, ולהכיר גם את יכולת הביטוי הרישומית שבה אפשר למצוא אותה פשטות וגושיות, החשובות כל כך בפסליו.

גליצנשטיין, אלבום רפרודוקציות, עם מבוא מאת ז'אן קאטו, מנהל ראשי של המוזיאון לאמנות מודרנית בפאריס, הוצאות “מסדה”, תל אביב.